

undgå, at Danmark blev inddraget i krigen på tysk side. Dette mål blev nået både under samlingsregeringerne og under departementschefsstyret.

Uanset om man udfra en senere bedømmelse kan bifalde de beslutninger, regeringen eller de enkelte ministre eller særligt ansvarlige embedsmænd traf i forhold til besættelsesmagten, må det dog — efter mindretallets opfattelse — på grundlag af det materiale, der har været til bedømmelse, fremhæves, at de ansvarlige ministre og embedsmænd har handlet udfra et personligt skøn over, hvad der tjente Danmarks interesser bedst, og at regering og rigsdag — men især regeringen — stadig var ude for et voldsomt pres fra besættelsesmagtens side, således at de ansvarlige i en række tilfælde stod overfor nødvendigheden af at handle eller udtale sig, hvis de skulle videreføre den fastlagte linie, hvis formål var at holde Danmark udenfor endnu større ulykker. En del af disse udtalelser og handlinger har i befolkningen fremkaldt harme og er fundet anstødelige udfra en dansk tankegang. Det må i denne forbindelse erindres, at flere af de ansvarlige ministre og embedsmænd under besættelsen påtog sig hverv efter indtrængende opfordringer, og uden at de selv havde ønsket disse hverv.

Mindretallet tilslutter sig derfor, at det indstilles til det høje folketing, at der ikke rejses rigsretsanklage mod nogen, idet man ønsker at udtale, at der i det store materiale, der har været forelagt gennem den parlamentariske kommissions betænkninger, efter vort bedste skøn ikke findes bevis for, at nogen har gjort sig skyldig i forhold af landsforræderisk karakter, ligesom mindretallet også kan tiltræde, at der ikke rejses tiltale for forhold, der måtte angå tjenesteforsømmelse.

Et andet mindretal (Poul Møller og Tesdorpf) er med flertallet enig i:

1. at udvalgets beføjelser ikke når videre end til at give indstilling om rejnsning af tiltale på grundlag af det materiale, der foreligger i kommissionens beretninger,
2. at strafforfølgning for rigsretten i mangel af en egentlig ministeransvarlighedslov kun kan finde sted efter de for tjenestemænd gældende strafferetlige regler,
3. at der ikke efter det foreliggende findes grundlag for at rejse tiltale mod nogen person for landsforræderi.

Mindretallet ønsker derefter at udtale:

at mindretallet betragter det som en afgørende fejl, at folketinget udelukkende har overladt til tingets egne medlemmer at foretage de undersøgelser og afhøringer, som ifølge folketingets beslutning ligger til grund for udvalgets indstilling. De skiftende parlamentariske kommissioner har ikke kunnet give befolkningen den fornødne tillid til, at alt af interesse for landets besættelse blev uvildigt og kritisk gennemgået.